

Eğitimin Mayası Sevgidir

– KARAM-41 · 03 Ocak 2019

Sevginin ölçüsü, ölçüsüz sevmektir. Baruch Spinoza

Türk Dil Kurumu tarafından yazılan Türkçe Sözlük' de sevgi ile ilgili sözcükler şu şekilde tanımlanmıştır:

Sevgi: İnsanı bir şeye veya bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygu.

Sevgi seli: Sevginin yoğun olarak sergilenmesi.

Sevgisiz: Sevgisi olmayan.

Sevgisizlik: Sevgisiz olma durumu.

- Sevgi, zorlama olmadan, yalnız özgür olduğunda yaşanabilen, insan gücünü somutlayan bir eylemdir.
- Sevgi, kişinin kendi bütünlüğünü, bireyselliğini koruyarak gerçekleştirdiği bir birliktir.
- Sevgi, insana özgü dünyadan bir şeyler vermektir. Bunlar ilgi, sorumluluk, saygı ve bilgidir.
- Sevgi, kolların her zaman açık oluşudur. Sevgi için kollarınızı kaparsanız, kendinizin dışında tutacak hiçbir şey kalmadığını görürsünüz.

-Sevgi; birlikte olmaktan zevk almak, anlayışlı olmak, birbirinden gurur duymak, saygılı olmak, birbirine özen göstermek, etkin dinlemek, ilgi göstermek, sabırlı olmak, paylaşmak, güvenmek, birbirine öğretmek, fırsat vermek, konuşmak, dokunmak, beraber vakit geçirmek, zaman ayırmak, affetmek, üretmek, iletişim kurmak, empati kurmak, duygularını çeşitli şekillerde ifade etmektir.

-Sevgiyi en geniş anlamda: "İnsanları birbirine yaklaştıran olumlu ve iyi duyguların tümü." olarak tanımlamak yanlış olmaz. Sevecenlik, ilgililik, anlayış, hoşgörü, acıma, bağlılık ve beğenme de bu duygunun ürünleridir.

-Sevgi, insanları birbirlerine yakınlaştıran "görünmez bağ" denilebilecek bir duygudur. Nasıl ki, atomun içinde nötron, proton ve elektron varsa ve bunları birbirine bağlayan şey çekim kuvveti ise; canlılar arasında çekimi sağlayan şey de, sevgi duygusudur.

Sevgiye ümit eklendiğinde, insanı harekete geçirir ve yaşama sevincini artırır. Sevgiyle ümit beraber olduğunda motivasyon ortaya çıkar.

" Eğitim ve Sevgi" sözcükleri bir araya getirilmesi gereken en uygun iki sözcüktür. Modern eğitim olarak çağımıza damgasını vuran bütün eğitime ilişkin kuramlarda, üstü kapalı olsa da aslında sevgi hep ön

plandadır.

-Eğitim, bireyin davranışında, kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir.

"Öğretimin başı öğrenciyi sevmektir..." Bir insanın başka bir insanı sevmesi için öncelikle kendini sevmesi gerekir. Kendisini sevmeyen bir insan başkalarını da sevemez.

Sevgi yoluyla girilebilen gönül kapısını öğrencilerine kapatan öğretmenin onlara öğretmeye çalıştığı bilgiler taşın üzerine ekilmiş tohumlara benzerler. Böylesi tohumlar asla çimlenemezler. Kin, nefret, öfke ve şiddetin olduğu yerde sevgisizlik ve korku hâkimdir. İnsan sevmediği ve korktuğu yerden öğrenmek bir yana hızla kaçır. İçinde sevgi olmayan okula öğrenci isteksiz ve zoraki gider.

İnsan olarak hepimizin gereksinim duyduğu sevginin yeterince yaşama geçirilebilmesi, dinamik, özgüvenli, duyarlı, sağlıklı nesiller yetiştirilebilmesi için, sevgi eğitiminin işe koşulması gerekir. Sadece eğitimde değil toplumsal her ortamda, sevginin bir zayıflık değil, insan olmanın getirdiği bir güç olduğu kavratılmalı ve önemi vurgulanmalıdır.

Eğitimin mayası sevgi ve şefkattir. Eğitim sevgiyi öğretmeli ve sevgiyle yapılmalıdır. Çocuklar için sevgi çok önemlidir. Çocukların sevgiye daha çok ihtiyacı vardır. Onlar sevgiyle büyür ve sevgiyle eğitilirler. Çocuk sevgi gördüğu kişiye bağlanır, onu dinler, onun gibi yaşamaya çalışır.

Eğitimin vitamini sevgidir. Sevgiye dayalı eğitim veren okulda öğrenci sudaki balık gibidir. Bulunduğu ortamı terk etmek istemez. Sevgiden yoksun öğrenci ise kafesteki kuş gibidir. Kulağı çıkış zilindedir. Sevgi, eğitim verimliliğinde önemli bir faktördür. Sevgisiz, eğitim düşünülemez.

Eğiticiler öğrencilerini sevgi dünyasında gezdirerek eğitmelidirler. Gönül kapılarını onlara açık bırakmalıdırlar. Onlar bu kapıdan girerler ve öğretmenlerinin sevgi bahçelerinden istedikleri bilgi çiçeklerini dererek kolayca öğrenirler.

Bizi başkalarıyla iletişime açık kılan, bir başkasını özveri ile sevmenin önündeki engelleri ortadan kaldırarak; bunun en iyi biçimde gerçekleştiği alan, bir insan- kültür etkenliği olan eğitimidir.

Sevgiye dayalı bir eğitim ortamının öğrencide saklı olan güçleri, duyarlılığı ve potansiyeli ortaya çıkarmada daha etkili olacağı savından yola çıkılmaktadır.

Eğitimin mayası sevgi ve şefkattir. Eğitim sevgiyi öğretmeli ve sevgiyle yapılmalıdır. Özellikle çocuklar için sevgi çok önemlidir. Çocukların sevgiye daha çok ihtiyacı vardır.

Onlar sevgiyle büyür ve sevgiyle eğitilirler. Çocuk sevgi gördüğü kişiye bağlanır, onu dinler, onun gibi yaşamaya çalışır. Sevgi, çocuktaki yönelişlerin geliştirilmesini sağlayan kaynak durumundadır.

Kişiler arası ilişkiyi, barışı, güveni, fedakârlığı hoşgörüyü, başarıyı oluşturan önemli özelliklerden biri sevgidir. Sevginin olduğu alanlarda yenilikler, güzellikler ve başarılar gelir. Ümidimizi, yaşama sevincimizi, güçlülüğümüzü sevgilerden elde ederiz.

Duyguların en yücesi, bahçemizin en güzeli, en anlamlısı sevgidir. Dünyamızın hızla döndüğü ve kabuk değiştirdiği günümüzde değişmeyen, kalıcı değerlerimizden biri sevgidir. Bizim yaşayabilmemiz için sevgiyi tüm olumsuzluklara rağmen yaşatmamız gerekir.

Niçin ve nasılları bir kenara bırakarak, insanları, ağaçları, hayvanları, toprağı, suyu kısaca tüm canlıları tadında sevmeli, sevgi dolu kalplerle yaşamayı bilmeliyiz.

Bu yüzden eğitimin ana hedeflerinden birisi de sevgiyi öğretmek olmalıdır.

Sevgiyle kalın...

KAYNAKLAR:

- 1.Fromm, Eric. Sevme Sanatı. Çeviren: Yurdanur Salman. Payel Yayınları, İstanbul: 1995
- 2.Buscaglia, L. Yaşamak, Sevmek ve Öğrenmek. Çeviren N.Serpil Altuntek, İmge Yayınları, Ankara:2001.
- 3.Tuğrul, Belma. Sevgi Menüsü. Melisa Matbaacılık,İstanbul:2005.
- 4.Yörükoğlu, Atalay. Çocuk Ruh Sağlığı.2.Baskı, İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara:1979.
- 5.Yörükoğlu, Atalay. Eğitim ve Özgürlük. Türk Dili (Çocuk Yazını). 1979.
- 6.Tarhan, Nevzat. Kendinizle Barışık Olmak. Timaş Yayınları, İstanbul:2006.
- 7.Tarhan, Nevzat. Duyguların Dili. Timaş Yayınları, İstanbul:2006.
- 8.Gectan, Engin. Çağdaş Yaşam ve Normal Dışı Davranışlar. Maya Yayınları, 3.Baskı, Ankara: 1984.
- 9.Başaran, İbrahim Ethem. Eğitime Giriş. Yargıcı Matbaası, Ankara:1996.

- 10.Ertürk, Selahattin. Eğitimde Program Geliştirme. Hacettepe Üniversitesi Basımevi, Ankara:1974
- 11.Oğuzkan, A. Ferhan. Eğitim Terimleri Sözlüğü. Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara:1974.
- 12.Meydan Larousse, Dördüncü cilt, Meydan Yayınları, İstanbul:1971.
- 13.Özden, Yüksel: Öğrenme ve Öğretme. Pegem Yayıncılık, Ankara:2003.
- 14.Sönmez, Veysel. Sevgi Eğitimi. Adım Yayınları, Ankara 2003.
- 15.Akıncı, Adem. Hayatın Anlamı ve Din. Yeni Akademi Yayınları, İstanbul: 2006.
- 16.Kayadibi, Fahri. Sevgi Faktörünün Eğitim Verimliliği Üzerine Etkisi. İstanbul
- 17.Özmen, Fatma. Etkili Eğitimin Gerçekleştirilmesinde Duyuşsal Alanın Önemi –Sevgi Eğitimi- Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. Cilt: 9 Sayı : 1, Sayfa:193-198. Elazığ:1999.